Temps Ordinari - Dissetè diumenge

Per FrancescX el dl., 21/07/2025 - 00:00

Gn 18,20-32
Col 2,12-14
Lc 11,1-13

Com li hem de dir a Déu?

A Déu, tot i que és qui està per d'amunt i més enllà de tot i de tots, quan ens hi dirigim, Jesús ens ensenya que no hem d'utilitzar cap títol especialment solemne o grandiloqüent.

A la litúrgia sí que ho fem molt sovint, com quan en moltes pregàries comencem amb: "Déu Omnipotent i Etern". Avui Jesús ens diu ben clarament que, quan ens volem dirigir directament a Déu, hem d'emprar una paraula ben senzilla i familiar. Li hem de dir "Pare". Pare és la primera paraula que hem de pronunciar per dirigir-nos a Déu.

I aquesta no és una paraula neutra, ni un títol buit de contingut. Com no ho és la seva equivalent "Mare" i que, per tant, dirigida a Déu, és també perfectament adequada.

Pare i Mare fan referència al nostre origen: d'on venim, per què venim, com venim i amb qui vivim.

Així, doncs, quan ens dirigim a Déu amb la paraula Pare, expressem que venim d'Ell, venim de l'amor, de l'amor d'un bon pare. Ell és l'amor mateix. Quan li diem Pare expressem, doncs, que Ell ha estat el primer en estimar-nos.

Com li hem de pregar?

I, per tant, quan Jesús ens ensenya la manera de pregar, ens ve a dir que és posar-nos en disposició de sentir l'amor que Déu ens té. I, d'aquí que, demanant el que li demanem, hi hem d'incloure el desig de saber correspondre al seu amor, com un fill o una filla a l'amor del seu pare o mare. Pregar és endinsar-nos en un àmbit, en una relació d'amor.

I en aquest clima li expressem les grans peticions que s'inclouen en la pregària que Jesús desenrotlla, la que s'ha vingut nomenar la pregària del Pare nostre. I també en les altres pregàries que nosaltres li podem dirigir.

És més! Jesús, sempre tan expressiu, ens ve a dir que no tinguem escrúpol de ser inoportuns i insistents. Déu, el nostre Pare, sempre està atent a nosaltres, per més pesats que ens hi posem.

Ens ho exposa, agosaradament, i exemplificant-ho, en una relació de simples amics en plena mitjanit.

Per això, és Jesús mateix qui ens insisteix: "demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca li obren".

Pregar és confiar!

I, una vegada més, torna a la relació d'amor que Déu, com bon Pare, té amb nosaltres, de la que nosaltres hem d'anar prenent-ne plena consciència. Cal, doncs, confiar que Déu, demanant el que li demanem, ens donarà el que de debò ens convé, i que només Ell sap, ho vol i ho dona, a través del seu Esperit.

En qualsevol hipòtesi, Déu vol que no deixem d'obrir-nos a aquesta relació d'amor, tot demanant-li el que nosaltres creiem bo.

Posem, doncs, la nostra confiança en la bondat i en l'amor del millor Pare- Mare.

ETIQUETES
PREGÀRIA PARE MARE CONFIANÇA